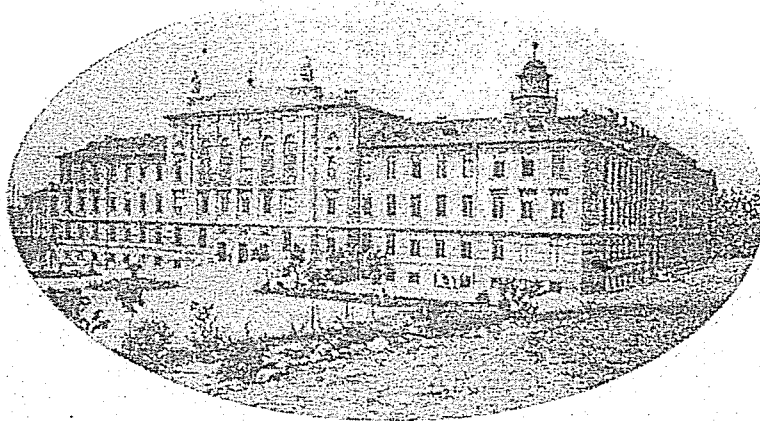
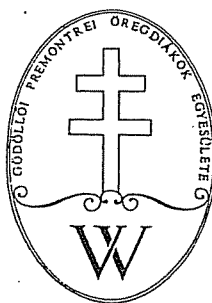

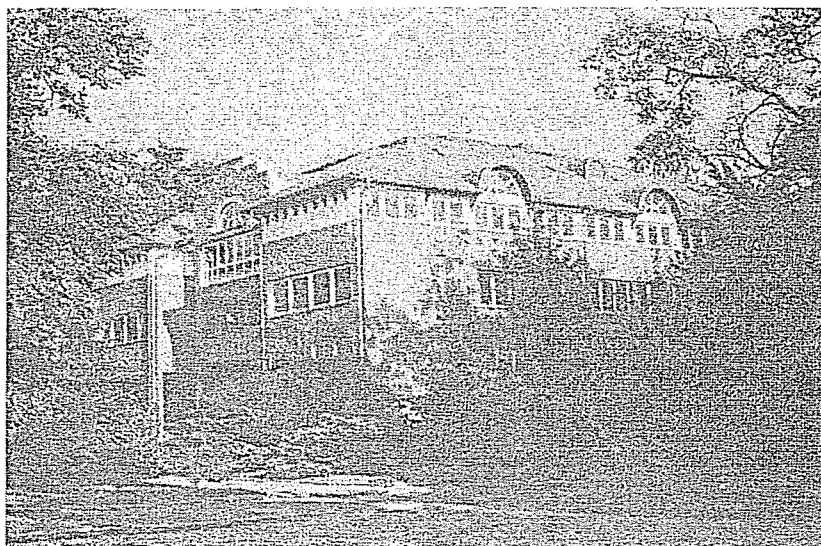

A GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK
KÖRLEVELE

2001.

II. félév

Premontrei ezredévi búcsúztató

Sok-sok ünnepség, tudományos értekezés, megemlékezés hangzott el az elmúlt millenniumi év folyamán. . . A magyar premontrei rend történetének közel kilencszáz éve fonódik bele nemzetünk viszontagságokkal teli elmúlt ezeréves múltjába: Mohitól Trianonig együtt élt és szenvedett a premontrei rend a magyar néppel, de kivette a részét mindig az újrakezdésből, a továbbélésből is! Ennek a legbeszédesebb bizonyítéka éppen a gödöllői premontrei intézet 1923-ban elkezdett építése és működtetése, a trianoni szerződés következményeként határon kívülre került és így elveszett iskolák pótlására. 1992-ben pedig az 1948-ban államosított és a Gödöllői Agrártudományi Egyetem által átvett épületek helyett másikon nyílt meg újra a gödöllői premontrei Szent Norbert Gimnázium. Mindkét újrakezdésben döntő szerepe volt a Premontrei Öregdiákok Egyesületének: 1923-ban a kassai, rozsnyói és nagyváradi premontrei öregdiákok támogatták anyagilag és erkölcsileg az újrakezdést, 1992-ben pedig már a gödöllői premontrei öregdiákok szorgalmazták az iskola újraindítását, vállalva a személyi és tárgyi nehézségeket és akadályokat: az iskolaépület és a tanári kar hiányosságait! Hogy ez az elszánt törekvés végül is eredményes volt, bizonyítja, hogy a gödöllői premontrei gimnázium újból küld érettségizett tanulókat az egyetemekre és főiskolákra.

Kedves Premontrei Öregdiákok, adjunk hálát a Gondviselő Istennek, aki megadta nekünk az erőt, hogy az új ezredévet múltunkhoz illően kezdhettük el! Ezzel az üzenettel köszönt benneteket Gödöllőről 2001 őszén

Fényi Ottó O. Praem.
az Egyesület elnöke
a gödöllői premontrei gimnázium
ny. igazgatója

A fényképet készítette ifj. Bárdy Péter 10.A. oszt. tanuló.

Hősi halottaink: Kollener Endre és Hegyi Miklós

A következő két beszámolót kaptuk iskolatársainktól.

Négyen voltunk jóbarátok az általam a gödöllői konviktusban eltöltött 1941-1944 években: Burghardt István, Rösler Guidó, Kollener Endre és jómagam. 1944 őszén én már nem mentem el Gödöllőre, mert a Békés megyében gazdálkodó nagybátyámnak segédkeztem a közelgő frontvonal előli kocsikaravános menekülésében. Átmenetileg Lébényben telepedtünk meg, állatokkal, terményekkel, fontosabb értékekkel, 1944 novemberétől 1945 januárjáig. Innen német autóstoppal többször feljöttem Budapestre, a Döbrentei utcában lakó nagyanyámhoz. Az akkori utolsó, karácsonyi látogatásomkor felkerestem Kollener Endrét, aki Farkasréten lakott a Sashegyi úton. Ekkor mesélte nekem Endre, hogy jelentkezett a Műegyetemi Rohamzászlóaljba. Emlékszem szegény özvegy édesanyja végtelen elkeseredésére, aki Endrében egyetlen gyermekét és támaszát féltette. Ez volt utolsó találkozásunk, mert én néhány napra rá, karácsony első napján, a már lazán körülzárt városból elmenekültem, Pomáz, Dobogókő, Esztergom (ahol az orosz harckocsik már bent voltak) útvonalon, majd éjszaka a már romos hídon át és a Duna balpartján tovább nyugat felé.

A háború után, talán az 50-es évek elején, Zimándi Pius volt osztályfőnökünk révén tudtuk első osztálytalálkozóinkat megtartani. Akkor hallottam Rösler Guidótól, aki mindvégig Budapesten volt, hogy Endre "a Gellérthegyen 1945 januárjában, harci érintkezésben hősi halált halt". Még azt is elmesélte, hogy ő biztatta a bajtársait, hogy törjenek ki a kelepce helyzetükből, és elsőként ugrott ki a takarásból, amikor a halálos lövés érte. Guidó ezt nyilván egy általa is ismert volt bajtárstól hallotta.

Ennyit tudok erről a szomorú történetről, és azt hiszem ezt a keveset is már csak én tudom elmondani. Endre édesanyja nyilván már régen meghalt, mást nem ismertem a családból. Rösler Guidó is halott, és Burghardt István valahol a nagyvilágban tekereg. Az ő szülei a háború alatt diplomataként Törökországban éltek. Egyik osztálytalálkozón egy Argentínából írott és ott felolvasott leveléből hallottunk róla.

Krauss Ervin (1945)

* - * - * - * - *

1945 nyarán levelet kaptam egy budai villatulajdonostól, hogy kertjében nyugszik egy fiatal katona. A fejfán ez a felirat olvasható:

HEGYI MIKLÓS

élt 17 évet

Felkerestük ezt a szíves magyar embert, aki elmondta azt, amit tudott erről az eseményről.

1944-ben, karácsony táján, amikor a szovjet ostromlók Budát is körülzárták, egyik hajnalon tűzpárbaj keletkezett a budai hegyekben, a tulajdonos villája körül. A harci zaj elmúltával vette számba a csatatéren elhunytakat. Ezek között találta meg öcsémet, Hegyi Miklóst, akit a zsebében hordott fényképes cserkészigazolvány alapján azonosított.

Édesanyám által évek óta vezetett családi karácsonyi EMLÉKALBUM-ban olvasható ez a bejegyzés:

"Mikikénk elhunyt 1944. XII. 26-án."

A Gödöllői Városvédő Egyesület felhívására 1997-ben közöltem az Emlékmű tervezőivel, hogy öcsém, Hegyi Miklós honvéd 1944. XII. 26-án a budai harcokban hősi halált halt. Az Emlékmű azóta elkészült, 1997. X. 31-én avatták fel, s emléktáblába vésve olvasható Hegyi Miklós neve is.

Hegyi Ottó (1940)

Ragyogó Gyertyaláng

Emlékkönyvünk olvasói bizonyára meghatódva olvasták Szondy Klári (1951 évf.) visszaemlékezését Hajnal Zsigmondra „*Hajnal az élet alkonyán*” címmel. Érdekes fordulata volt a sorsnak, hogy néhány hónapon keresztül Szondy Klári, a hajdani Gödöllői Premontrei Gimnázium tanulója és a volt igazgatója szinte minden nap találkoztak Pannonhalmán, ahol Klári angol férje meghívott tanárként tanított, Hajnal tanár úr pedig az ottani idős papi otthon lakója volt már akkor. Sajnos minderről nem tudtam semmit, és később, amikor erről értesültem, nagyon szomorú voltam, hogy Klárral annyi év után nem találkozhattam. Miután Klári Emlékkönyvünk számára elküldte a fenti írást, azonnal írtam újjélandi címére 1997 tavaszán. (Ekkor már 41 éve múlt, hogy utoljára találkoztam vele, 1956. október végén, a gödöllői HÉV-en Budapest felé. Akkor ő már a Kertészeti Egyetem diplomása volt, és mindketten reménykedtünk, hogy országunk sorsa jobbra fordul. Később hallottam, hogy december végén a sok százezernyi magyar egyikeként ő is külföldre menekült és végül Angliában telepedett le.) Klári hosszan válaszolt levelemre és néhány közös diákkori emléket is idézett, amire én már szinte alig emlékeztem. Arról is írt, hogy öt éve küzd súlyos betegségével. Sajnos, hamarosan, augusztus 27-én örökre eltávozott.

Visszaemlékezéseit, naplórészleteit és családja számára küldött leveleit angolra fordította, hogy gyermekei és unokái is ismerjék élete történetét. Ebből a hátrahagyott anyagból emléket őrző hűséges férje, Liddon közel 200 oldalas angol nyelvű könyvet jelentetett meg Újjélandban „*The Gleaming Taper*” címmel. A könyv három részből áll. Az *Ostrom* menekülésük története 1944-ben: az utolsó pillanatban Gödöllőről Budára, az átélt szorongatás a Vár közvetlen közelében, majd visszatérésük Gödöllőre. A *Menekülés*-ben az 56-os forradalom leverése utáni második menekülését írja le. A harmadik rész édesanyjához írt *leveleinek gyűjteménye*, a család legnagyobb kincse, melyben arról számol be, hogy 1957-60 között, mint magyar menekültnek hogyan alakult az élete az öt melegen befogadó teljesen idegen világban.

Klári rendkívüli lény volt: szeretetre méltó, bátor, vidám, élet-igenlő, határozott jellem. Nehéz elhinni, hogy már nincs közöttünk. Olyan volt ő, mint a könyv címe: „*Ragyogó Gyertyaláng*”.

A magyarul nagyon jól beszélő Liddon a könyv egy példányát Gödöllőn átadta Fényi Ottó atyának, egy másik példánnyal Szondy Mária, Klári nővére ajándékozott meg. Közepes angol tudással is könnyen olvasható. Az érdeklődőknek rendelkezésre áll. Liddon bizonyára szívesen küld további példányokat is.

Polcz Iván

Probocskai Endre professzortól búcsúztunk

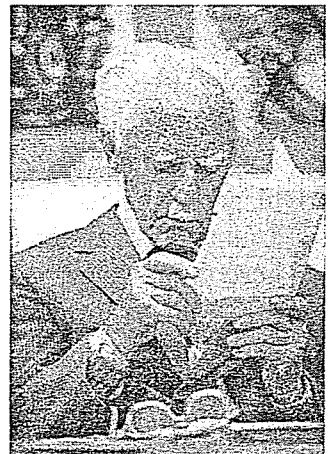
A Szent István Egyetem nyugalmazott professzora, a gödöllői premontrei öregdiák egyesület tagja volt, az alapító évfolyamok egyikében, 1932-ben érettségizett. 1913 május 13-án született a Torontál megyei Tárcsón. Özvegy édesanyjával menekültként települt át Magyarországra. Bejáró diákként tanult a gödöllői Premontrei Gimnáziumban. Mindig hálás szeretettel emlékezett az iskolára és tanáira, akik közül külön kiemelte osztályfőnökét, Balogh Ányost, amiért otthonukban felkereste és anyagilag is segítette őket. A gimnázium keresztény és hazafias szelleme életre szólóan meghatározta életének elkötelezettségét.

Élethivatást, nemcsak szakmát választott, amikor 1932-ben beiratkozott a jelenlegi egyetemi kar jogelődjébe, a Magyar Királyi Kertészeti Tanintézetbe. Diplomát szerzett, majd sokévi munkássága során a mezőgazdasági tudományok kandidátusa lett.

A modern hazai faiskolai termesztést tanszékvezető egyetemi tanárként oktatta. Közreműködött az önálló Kertészeti Kutató Intézet megteremtésében, Nyugdíjazását követően megszakítás nélkül dolgozott, sok szeretettel támogatta, intette fiatalabb kollegáit. Publikációi és könyvei mellett legmaradandóbb alkotása a több ezer diplomás kertészmérnök szaktudása. Egyenes jellemű, gerinces őszinte ember volt. Kitartott hite és meggyőződése mellett. Hazafias elkötelezettségét tettei igazolták.

Temetése 2001 szept. 26-án volt a Farkasréti Temetőben. Sírjára a Premontrei Öregdiákok Egyesülete a maga, a Rend és a Gimnázium nevében koszorút helyezett el.

Timon Béla

Szent Norbert ünnep

Az évente szokásos ünnepi alkalomra gyűltünk össze a premontrei kápolnában, hogy közös szentmisével adjunk hálát az elmúlt esztendőért és könyörödjünk Egyesületünk további életéért. Először Fényi Ottó atya, az Egyesület elnöke szólt a jelenlévőkhöz.

A szentmise után, amelyet Ullmann Péter perjel celebrált, a kápolnában maradtunk Polcz Iván főtktár üdvözölte az ünnepség résztvevőit, majd a Teleki Pál halála 60. évfordulójára hirdetett: „Becsületünk előbbre való jólétünkénél” című pályázat eredményei kihirdetése és a díjak kiosztása következett. A Teleki Pál Egyesület elnöke ismertette a díjazott pályaműveket, majd átadta a díjakat.

Ezután Kovács Béla, a gimnázium egykori diákja és később tanára tett javaslatot Stuhlmann Patrick emlékének megörökítésére, és erre a célra saját részéről is tett felajánlást.

A program szerint a jubiláló évfolyamok és a testvériskolák rövid beszámolóinak kellett következnie. Az 1931-es évfolyamtól három levél érkezett, ezeket Flettner Gyula ismertette (kivonatuk a körlevélben hátrább olvasható). Az 1936-os évfolyamot Szentpéteri Géza képviselte, szólt öregdiák társairól. Az idő azonban kevésnek bizonyult e program folytatására, így Fényi Ottó atya elnézést kért a további beszámolók elhalasztásáért.

Bejelentette a következő ünnepi programot: az Egyesület olyan nemzeti zászlót ad át a gimnáziumnak, amelyet ünnepi alkalmakkor, felvonulásokon vihetnek a diákok. Az átadás során az Egyesület képviseletében az 1931-es évfolyam részéről Gyorgyevics Sándor és a vezetőség részéről Dragsits Imre szólt a jelenlévőkhöz és a diákokhoz. Idézzük itt Dragsits Imre szavait:

„Egyesületünk nemzeti zászlót adományozott a gimnáziumnak Rohr Ferenc és Windisch-Graetz Vince megajánlásából. Bár mindketten bécsi arisztokrata családból származtak, de a mi gödöllői gimnáziumunkban nevelkedtek, ezért is őrizték meg - elsajátított erkölcsi felfogásuk mellett - hazafias tudatukat. Minden zászló jelképez valamit. Nekünk a megtartó nemzeti öntudatunkat és összetartó magyarságunkat jelentette. Ez vezetett minket életünk folyamán, és ezt jelentse e zászló a mai gimnáziumnak is. Ne csak az ünnepségeken legyen előttetek, ti vigyétek előre és adjátok tovább, legyetek ti is hűséges premontrei tanítványok, valódi keresztény erkölcsi érzülettel, igaz hazaszeretettel tevékeny magyarok! Mi azzal a kéréssel adjuk át nektek ezt a zászlót, hogy sose feledjétek el premontrei neveltetésünket: ne hagyjátok a templomot, ne hagyjátok az iskolát, és a zászlót - a zászlót el ne hagyjátok! Isten áldd meg a magyart!”

Ezután Gyorgyevics Sándor a régi tanárookra emlékezett, majd Bárdy Péter igazgató köszönte meg az újabb zászlót. A himnusz elhangzása után a jelenlévők - a zászlót követve - a kopjafás emlékműhöz vonultak, ahol koszorúzási ünnepségen vettünk részt.

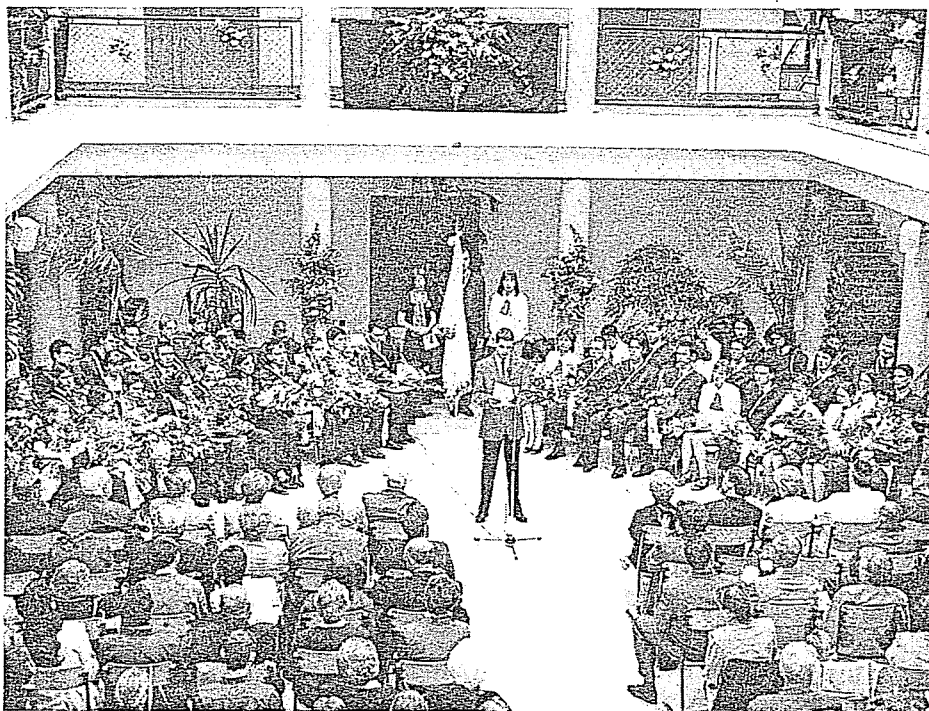

A szép idő emelte a szabadtéri ünnepség fényét. Sorra helyezték el az Egyesület, a gimnázium, valamint a testvériskolák emlékoszorúikat. Ekkor nyílt alkalom arra is, hogy a testvériskolák képviselői beszámoltak életükről. A kassai öregdiákok hívták egyesületünk képviselőit iskolájuk idei - a 190 éve történt alapítás - évfordulóján tartandó ünnepségre. A koszorúzás az ismert ének: „Boldogasszony anyánk” hangjaival fejeződött be.

A Szent Norbert ünnep a szokásos közös ebéddel folytatódott, az évfolyamok jelenlévő tagjai közös asztalaiknál nagy örömmel beszélgettek az ebéd folyamán. Utána megtekintettük az akkor még befejezés előtt álló új tornacsarnokot, majd a gimnázium újabb épületébe vonultunk, ahol az iskola ebédlőjét rendezte be a gimnázium vezetősége úgy, hogy kivetítés videón nézhettük meg az Egyesület működésének különböző időszaiban készült felvételeket. A résztvevők nagyon örültek a régi emlékeknek és élvezték a látottakat.

Mayer László

A második érettségi után

Május 12-e szombat dél előtt. A gyönyörű tavaszi időben sok száz vendég, szülő, barát és hozzátartozó volt kíváncsi az újraindult gimnázium második ballagására. A "B" épület aulája is majdnem szűknek bizonyult erre az ünnepségre, amelyen Ballók István végzős diák vehette át a legkiválóbb tanulónak járó Szent Norbertet ábrázoló bronz szobrot. A hagyományos, osztálytermeken áthaladó ballagást megelőzte a kápolnában egy meghitt, bensőséges szentmise.

A szentmisén a ballagó diákokon kívül csak a legközvetlenebb hozzátartozók vettek részt. Ottó atya és Péter atya útra bocsátó szavai bizonyára még sokáig visszhangoztak az ifjak lelkében.

A Szent Norbert napi találkozót követő héten, Pünkösöd hétfő után került sor a most már hagyományosnak mondható trianoni emlékünnepekre. A nyolcvanéves évforduló kapcsán szervezték meg a diákok először ezt a megemlékezést, tehát az idejé, a második, már hagyományt teremtő lett. Az igen színvonalas irodalmi összeállításban legjobb költőink, íróink versei, írásai, visszaemlékezései kaptak helyet.

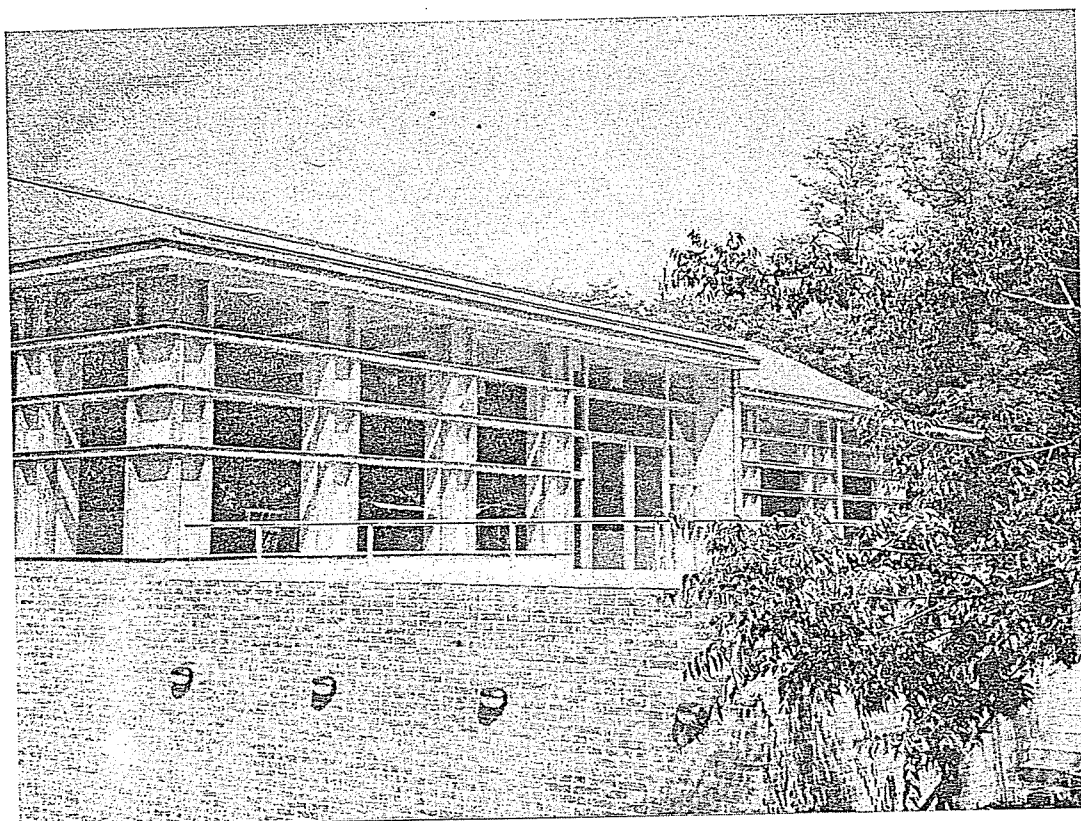
A diákszereplők az érettségi első szakaszán, az írásbelin már túl voltak, de a szóbeli megmérettetés még hátra volt. Ám erre se kellett sokáig várni, hiszen két hétre rá már javában érettségizett a XII. A osztály. Őket a B-sek követték, és június 21-ére már sok-sok jelesen és kitűnően érett diákkal büszkélkedhetett a gimnázium. A végzősök számára azonban a következő hetek sem jelentettek pihenést, hiszen elkezdődtek a felvételi vizsgák. Meg lehet-e ismételni a tavalyi szép eredményeket? - vetődött fel sokunkban a kérdés, és a válasz sem váratott soká magára.

Néhány hét múlva kiderült, hogy igen. 47-en érettségiztek a két osztályban, közülük ketten nem jelentkeztek felsőoktatási intézménybe, a többi 45-en igen, és mindannyian sikerrel vették ezt az akadályt. Tehát az ősszel már valamennyi jelentkező egyetemistaként vagy főiskolásként koptatja a padokat.

Amikor a diákok a felvételi vizsgákkal voltak elfoglalva, már javában folyt az "A" épület átépítése, az irodahelyiségek és az új – most már végre minden tanárnak helyet adó – tanári szoba kialakítása. A munkálatok augusztus végére fejeződtek be. Így szinte egyszerre vehettük birtokba az igazán szép és korszerű tornacsarnokkal együtt (a tornacsarnok képét lásd a következő oldalon).

A tornacsarnok építése nem egészen egy évvel ezelőtt kezdődött. Nyáron azonban nemcsak a falak építése folyt, hanem - úgy vélem - a lelkeké is.

Az építkezések közepette láttuk vendégül a nagyváradi cserkészcsapatot, amelyben nagy számban voltak a régi váradi Premontrei Gimnázium – ma Eminescu Líceum – diákjai. A mintegy 10 naposra sikerült magyarországi kirándulás során, eljutottak a cserkészek egyebek mellett Egerbe, Esztergomba, Budapestre. Megismerkedtek Gödöllő nevezetességeivel, csakúgy mint a Parlament szépségeivel és a szent koronával. Az igazán tartalmas kirándulások megszervezésében és lebonyolításában oroszlánrészt vállalt két gödöllői diák: Ángyán Péter és Gosler Károly.

Az új tan-
év 3. hétvégé-
jén rendezték
meg ország-
szerte a Kultu-
rális Örökség
Napjait. Ezen
a szombaton
és vasárnapon
az ország több
száz települé-
sén olyan épü-
leteket - ebben
az évben okta-
tási épületeket
- tekinthettek
meg a látoga-
tók, amelyek
építészeti
szempontból
számíthattak
érdeklődésre.

A gödöllői Főépítészeti Iroda a Szent István Egyetemet (mint volt Premontrei Gimnáziumot) és minket kért föl arra, hogy fogadjuk a látogatókat. Így a távolabbi vidékekről is érkező érdeklődők az "A" és "B" épület, valamint az új tornacsarnok mellett, megtekinthették a fácánosi premontrei temetőt a Fadrusz-feszülettel, valamint a Fácán sori kápolnát a gyönyörű üvegablakkal. A vendégkönyv bejegyzéseit is olvasva, azt hiszem, hogy maradandó élményekkel térhettek haza a kirándulók a régi és az új premontrei intézmények láttán.

Az elmúlt fél évről szóló beszámolómat a közeljövő legfontosabb eseményével zárom. 2001. október 21-e nevezetes dátum lesz az iskola, de főleg a mostani X. évfolyamosok számára. Hiszen életük egy igen fontos állomásához érkeztek, a bérmláshoz. Egy nyári bérmlákozást előkészítő tábor, illetve az őszi felkészülések során jutottak el az ifjak oda, hogy felvegyék a bérmlás szentségét, amelyet Keszthelyi Ferenc püspök úr fog kiszolgáltatni nekik.

Bárdy Péter igazgató

Újra van utánpótlás

2000 júliusától ismét vannak ifjú öregdiákok. Az újraindult iskola első érettségijét és a felvételi vizsgákat követően, szinte kivétel nélkül egyetemen, főiskolán kezdték meg tanulmányaikat azok a fiatalok, akikkel 10 éves korukban kezdődött el a Premontrei gimnázium működése. Az összetartozás olyan erős volt a két osztályban, hogy már az őszi folyamán találkozót szerveztek. Ezen az összejövetelen történt meg az Öregdiákok Egyesületébe való belépés, majd megválasztották az évfolyamfelelősöket. Nagy örömmel vette az iskola azt a felajánlásukat, hogy tapasztalataikkal segítik az alsóbb évfolyamok tanulóit a pályaválasztás nehéz kérdésében. A kapcsolat azóta is folyamatos és élő, hiszen most is gyakran megfordulnak az iskolában, beszámolnak élményeikről, tapasztalataikról, tanulmányi előmenetelükről. Az őszi választmányi ülésen pedig már négyen képviselhetik az ifjakat, hiszen a tavaly érettségizett osztály képviselői mellett az idén érettek is ott lesznek és bekapcsolódhatnak az egyesület életébe.

Bárdy Péter igazgató

Kálmán herceg nyomában

Nyár, óriási forróság. Órák óta ülünk az autóban. A határon kedvesek a határőrök, hamar átengednek. Horvátországban kisebb települések köszöntenek minket, ahol még láthatók a háború nyomai, de tagadhatatlanul gyorsan fejlődik az ország. Ezután dimbes-dombos vidék következik, szép tájakon járunk, majd egy tábla jelzi, hogy beléptünk a Csázmai járásba. Egy kis idő múlva már valóban Csázmán találjuk magunkat.

Hogy miért vagyunk itt? Kálmán herceg nyomában járunk. Ugyanis már korábban Gién Nándor öregdiák javaslatára és közreműködésével az iskola felvette a kapcsolatot a magyar és a horvát Műemlék-

védelmi Hivatallal, ahol nagyon készségesen fogadták kéréseinket és kérdéseinket Kálmán herceggel kapcsolatban. Többszöri levélváltás folytán kiderült, hogy a horvátok kódexekben utána keresve, és személyes visszaemlékezések folytán bizonyítékokat találtak arra nézve, hogy a csázmai domonkos templomban temették el Kálmán herceget. Egy visszaemlékező szerint a XIX. század közepén még meg volt a herceg sírját fedő kőlap egyik darabja, amelyen ez állt: „HIC IAC CHOLOMANUS R. ANO DI. MCCXL CL...”

Így kiderült, hogy a régóta vitatott két lehetőség közül (Ivanics vagy Csázma) melyik a hős Árpád-házi herceg örök nyughelye. Az utolsó levélváltásban megállapodtak a felek arról, hogy október végén fognak találkozni a hivatalos küldöttségek. Emiatt voltunk hát itt családotul, hogy feltérképezzük a terepet a hivatalos út előtt. Ahogy számítottunk rá, beszélni senkivel nem tudtunk, a plébánián nem voltak ott, és sajnos a templomba sem tudtunk bemenni, de külsőleg is tapasztalhatóak voltak az eredeti román kori bazilika feltárását célzó felújítási munkálatok nyomai.

Iskolánk célja, hogy a herceg emlékéhez hű utódok nyomdokain haladva itt, a sírhelyén is tudjunk állítani Kálmán hercegnek egy maradandó emléket. Adja Isten, hogy úgy legyen!

Bárdy Tamás

(A fényképet készítette ifj. Bárdy Péter 10.A.)

A kereszt titka

A keresztnek felső
Ága égre mutat,
Nagy örömhírt tudat:
„Itt van a te utad.”

A kereszt két karja a légbe szalad,
Rajta sovány kezek tört vért virágzanak:
„Vigyázz: őr a lélek, de a test megszakad,
Kétfelé visz ösvény, s te szabad vagy, szabad.

A keresztnek alsó
Ága földre mutat:
„Vesződj: itt áss kutat,
Lásd benne arcodat.”

Weöres Sándor

Fertő-tavi kerékpártúra 2001

Idén nyáron is kerékpártúrára indultunk a 8. A osztállyal. Folytattuk a tavaly megkezdett tervünket, hogy hazánk nagyobb tavait körbekerékpározzuk. 2000-ben a Balatonnal kezdtük, idén a Fertő-tó következett. Külön érdekesség, hogy a Fertő-tó háromnegyede már Ausztriához tartozik, így a határt is át kellett lépniünk.

A túrán összesen 27-en vettünk részt: 18 8.A osztályos diák, 3 11.A osztályos fiú (Vertetits Zoltán, Kovács Norbert és Szűcs Balázs). Két öregdiák (Ferenchalmi Zsuzsanna és Kovács Annamária). A túra vezetői: Vida Zsófia, Lencsés Barna, Varga Zsolt és Dunai Zsolt.

Július 23-án indultunk Gödöllőről, Sopronig vonattal mentünk, onnan pedig kerékpárral. Még aznap elmentünk Fertőrákosra, ahol megnéztük a köfeyt és a Páneurópai piknik helyszínét. Az éjszakát Sopronban a Lővér kempingben töltöttük.

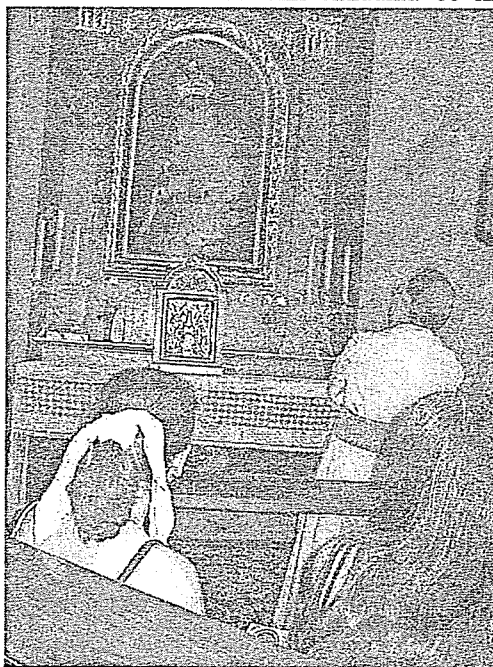
Kedden reggel indultunk volna a határra, de az eső miatt csak délből tudtunk elindulni. 60 km megtétele után érkezünk meg este Fertőszéleskútra (Breitenbrunn), ahol a tóparti kempingben szálltunk meg.

Szerdán nem mentünk tovább, hanem kitérőt tettünk Kismartonba (Eisenstadt), ahol megnéztük a gyönyörű Esterházy kastélyt.

Csütörtökön tovább indultunk a tó keleti partján. Hosszabb pihenőt tartottunk Pátfaluban (Podersdorf), majd pedig Pomogynál (Pamhagen) visszatértünk Magyarországra. Innentől csatlakozott hozzánk Varga Zsolt tanár úr, régi kollegánk. Este Fertődön szálltunk meg az általános iskola faházaiban. A konyhán főzni is tudtunk.

Péntek délelőtt megnéztük belülről is a fertői Esterházy kastélyt, majd elindultunk Csornára. Délután fürödtünk a csornai strandon és este érkezünk meg a Csornai Premontrei Prépostsághoz. Ott Horváth Lóránd Ödön Prépost Úr és rendtársai fogadtak bennünket igen nagy szeretettel. Rendelésünkre bocsátották a konyhájukat, ahol főzni is tudtunk. A lányokat egy nagyon szép teremben szállásolták el, mi pedig a fiukkal a díszteremben aludtunk.

Szombat délelőtt a Prépost Úr szakszerű idegenvezetésével megnéztük a templomot, a rendházat és a múzeumot. Nagyon szép és érdekes program volt. Délben pedig meghívták az egész csoportot ebédre a rendház épületében működő étterembe. Nagyon jól éreztük magunkat Csornán, reméljük, hogy tudjuk majd viszonzni a vendégszeretetüket. Délután pedig ismét fürödtünk a csornai strandon. Ezután kétfelé vált a csapat és két külön úton indultunk vissza Fertődre.

Vasárnap a Szent Kereszt plébánia-templomban vettünk részt a szentmisén. Ezt követően indultunk el Sopron felé. Útközben megálltunk Nagycenken, ahol megnéztük a legnagyobb magyar: Széchenyi István kastélyát. Balfon ebédszünetet tartottunk. Este érkezünk Sopronban, ahol fürödtünk a Lővér strandon, majd pedig visszatértünk kirándulásunk első szálláshelyére a Lővér kempingbe.

Hétfő délelőtt Sopron nevezetességeivel ismerkedhettünk meg. Majd délután vonattal utaztunk haza. Nagyon érdekes, tartalmas kiránduláson vehettünk részt. Összesen 350 km-t tettünk meg kerékpárral.

*Lencsés Barna
vezető tanár*

Jubiláló évfolyamok

Az első – 1931-ben – érettségiző évfolyam

Fabinyi József levelében először Istennek mondott hálát azért, hogy megőrizte őt, amint ő is megőrizte azt a szellemiséget, amit az intézet adott neki. Egészségi állapota miatt azonban nem tudott eljönni az ünnepre, de szívből kívánja, hogy tartsuk ébren azt, amit lelkünkben és tudásunkban Gödöllőn kaptunk, és neveljük utódainkat is hasonlóan. Mindenkit szívből üdvözölt.

Szentkúti Ferenc is levélben számolt be életéről. Érettségi után jogi diplomát szerzett, majd hivatásos tiszt lett. A doni harcokban is részt vett, de baj nélkül hazakerült. 1944-ben súlyosan megsebesült a fronton. Az év végén csapatával Dániába került, ott esett hadifogságba. 1946-ban jött haza, ahol „legalább tízféle értelmiségi és fizikai munkát végezve 1973-ban nyugdíjaztak, de még 17 évet dolgoztam”. Családja körében él, látása és egyéb gyengeségei miatt nem tudott eljönni.

Windisch-Graetz Vince azt írta, hogy már 4 éve nem mozdul ki bécsi lakásából. Családi nevével kapcsolatos, két év előtti élményét írja le. A bécsi magyar Szent István Egyesület minden évi báljának jelentős tiszta jövedelme Szlovákiában, Kárpátalján és Erdélyben magyar nyelvű középiskolákban tanuló diákok segélyezésére szolgál. Minden évben ő is vállalja egy tanuló ösztöndíját. Ketten meglátogatták a komáromi magyar gimnázium általuk támogatott két leány tanulóját. Hazamenet a vonaton egy magyar származású szlovák női rendőr érdeklődött, hogy annak a tábornoknak leszármazottja-e, aki az 1848-as hadjáratban Komáromnál ütközött a magyar csapatokkal. Annyit kérdezgette őt, hogy majdnem lekésték a Győr-Bécs vonatot. Ausztriában ilyen érdeklődést még sose tapasztalt, pedig a család osztrák eredetű. Ez jellemző a lakosság történelmi színvonalára! Viszont a volt magyar területeken élők iskolázottságára előnyös fényt vet!

Az 1946-ban érettségizők beszámolói

Praznovszky Mártától érkeztek az évfolyamtársak részletes beszámolói. Ezekből csak rövid összefoglalót adunk, az évfolyamtársak beszámolóit az évfolyamfelelősnél rendelkezésre állnak.

Bíró-Sebestyén Krisztina (Kádár Ferencné) a gimnázium elvégzése után a Közlekedési Minisztériumban és a Tervhivatalban dolgozott, onnan ment nyugdíjba.

Boér Ferenc a francia gimnáziumba járt, a 40-es években Ausztráliába ment, most is ott él

Csigy Tibor a Gödöllői Agrártudományi Egyetem docenseként ment nyugdíjba.

Csiky Ottó csak rövid ideig volt premontrei diák, Jászberényben érettségizett, Csopakon lakik.

Csillik Mihály általános iskolai tanár lett, aktívan sportolt. Költő szeretett volna lenni, de csak az „asztalfiók-irodalom” jutott osztályrészül. Sokat betegeskedik, minden öröme az írás és a zene.

Dobák Lajos színi növendék volt, de a „politikai tisztogatás áldozata lett”. 1954-től kezdett színészként működni (Vígsház, Kecskemét, Pécs, Veszprém, Radnóti Színház, Szolnok, Sopron). Hét évig német nyelven is játszott színpadon és filmben egyaránt. Több színművészeti díjat kapott.

Egán Ede csak egy évet járt Gödöllőn, utána hadapródiskolás, majd katonatiszt lett.

Füzessy Tibor jogi végzettséget szerzett, nemrég kereszténydemokrata politikusként működött.

Garaczi Imre állatorvosi diplomával 20 évig körzeti állatorvos volt. Majd 18 éven át Veszprém-megyei élelmiszerhigiéniai főállatorvosként működött. Nyugdíjasként él Balatonfüreden. Hálát ad Istennek, hogy az öregdiák-társakkal együtt örvendhet az Alma Mater csodálatos feltámadásának.

Gevicsér Pál orvosi diplomát szerzett, kórházi főorvosként ment nyugdíjba, Leányfalun él.

Götze Árpád is orvos lett, édesapja nyomdokain működött főorvosként nyugdíjazásáig.

Hoyos Béla Dániában él, róla a legutóbbi körlevélben, öccse írásával számoltunk be. Annak idején Marosvásárhelyről a hadapródiskolával együtt nyugatra menekült; ma is Dániában él.

Kovács Veronika (Pécsi Jánosné) az érettségi után a Műszaki Egyetemen építészmérnöki diplomát szerzett, tervezőként dolgozott. Hat unoka nagymamájaként büszke rájuk.

Körmendy László a francia gimnáziumba járt, 1942-től hadiárvaaként ingyenes ellátást kapott. 1947-ben Kaposváron érettségizett, majd a Műszaki Egyetemen vegyészmérnöki diplomát szerzett. A Húsipari Kutatóintézetben nyugdíjazásáig osztályvezetőként, utána tanácsadóként dolgozott. 1992-ben a kémiai tudomány doktora lett. Jelenleg is tanácsadó és az egyetemen oktató.

Pécsy László érettségi után elkezdte az egyetemet, de abbahagyva, az iparban helyezkedett el. Az ikldi Ipari Műszergyárból gyártástervező technológusként ment nyugdíjba, de tanácsadóként még hat évet dolgozott.

Praznovszky Márta (Pálvölgyi Richárdné) az érettségi után orvosi diplomát szerzett. 1960-tól nyugdíjazásáig, nagyrészt a Rókus kórházban szakrendelést folytatott. Férjével 1992-ben Gödöllőre költöztek, most is ott élnek, gyerekeik és unokáik szeretetével körülvéve.

Szabó Pál villamosmérnökként dolgozott, először a Távközlési, majd a Központi Fizikai Kutató Intézetben. 1972-ben kandidátus lett és műszaki doktori oklevelet szerzett. 1989 óta nyugdíjas.

Tihon István különböző iskolák látogatásáról, munkahelyekről és beosztásokról számolt be, életének nagyobb részében a villamos iparban dolgozott, 1987-es nyugdíjazásáig. Egészsége labilis.

Tóth Gyula hat évig járt Gödöllőre, utána Mátyásföldre. 1950-ben tanári oklevelet szerzett és hadtörténész lett. Később a Művelődési Minisztérium Kiadói Főigazgatóságára került.

Varga Vendel csak rövid ideig járt Gödöllőre, Budapesten érettségizett, de politikai okokból nem tudott felsőbb szinten továbbtanulni, hanem autóközlekedési technikus oklevelet kapott. E területen működött, kisebb-nagyobb nehézségek közepette nyugdíjazásáig.

1951-ben érettségiztünk

Amikor 10 éves gyerekfejjel átléptük a premontrei gimnázium küszöbét, álmunkban sem gondoltuk, hogy nem itt fogunk érettségizni. Az első évek még zavartalanok voltak.

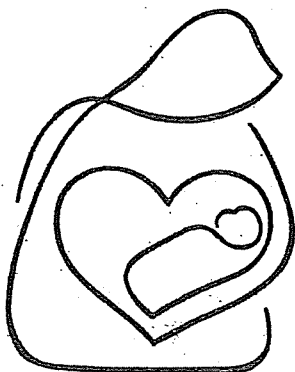
1948-ban államosították a gimnáziumot, a régi tanárok közül csak néhány civil tanár maradt meg. Ekkor még a megszokott falak között maradhattunk, de 1950-ben innen is kilakoltattak bennünket. A gimnázium tanári karát áthelyezték Ráckevére, az épületbe az Agrártudományi Egyetem költözött, és mi - éppen az érettségi évében - szétszóródtunk különböző gimnáziumokba.

Így érettségi találkozókat mi - 1951-ben érettségizett, volt premontrei diákok - Gödöllőn nem tarthattunk. De tartunk évről évre évfolyam-találkozókat, és 2001-ben, érettségink ötvenedik évfordulóján, minden eddiginél nagyobb létszámban gyűltünk össze. Olyanok is eljöttek, akikkel több, mint ötven éve nem találkoztunk. Elhozta őket a szívük, a szép emlékek, az egy életre szóló kötődés hajdani gimnáziumunkhoz, a Premontrei Szent Norbert Gimnáziumhoz. *Körösfői László*

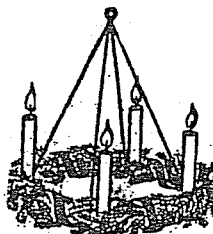
Egy égő gyertya

*Ha nem tudok imádkozni...
Legalább egy gyertyát gyújtok.*

SZERETETTEL KIVANUNK EGYMÁSRAGÖNDOLÁSSAL
KEGYELEMMELTELJES, ÁLDOTT ÜNNEPEKET.

Advent

„Áldott a te méhednek gyümölcse Jézus,
Akit te Szent Szűz, a világra szültél.”

Levél Kassáról

A kassai premontrei gimnázium öregdiákjai 11. alkalommal rendezték meg Szent Norbert tiszteletére találkozójukat, melynek fő témája az iskola alapításának 190. évfordulója volt. 2001. június 9-én a Jászó közelében lévő Debrőd temetőjét kerestük fel, ahol megemlékeztünk Vidovits Ede O. Praem. kanonokról, aki az 1848-49-es szabadságharcban lelkipásztor volt és a debrődi temetőben nyugszik. Nem feledkeztünk meg az ugyanitt nyugvó volt premontrei diákról, Szakács Józsefről sem. A felemelő ünnepség egyik fő rendezője és irányítója Frankovics László O. Praem. debrődi plébános, premontrei öregdiák volt.

Ünnepségünket a Slovan (Schalkház) szálló éttermében tartottuk. Kozelka Antal öregdiák előadása az 1811-ben megalapított kassai premontrei főgimnázium történetét taglalta. Megemlékeztünk a 60 évvel ezelőtt, magyar gimnáziumban érettségizettekről. Müller János számolt be arról, hogyan jártak át az akkori szlovák területől illegálisan a diákok a gimnáziumba.

Másnap, június 10-én, vasárnap ünnepi szentmise volt a kassai premontrei templomban, melyet Banykó Attila Joákim atya celebrált. A 190. évforduló alkalmából emléktáblát helyeztünk el a templomban, melyet Joákim atya szentelt meg. A zsúfolásig megtelt templom hívei a kórus vezetésével régi, gyönyörű magyar Mária énekeket énekeltek, könnyes szemmel és emelkedett szívvel.

Az eltelt év eseményeihez tartozik a szomorú hír, hogy meghalt legidősebb premontrei öregdiák társunk, a Pozsonyban élő 93 éves Mórnyé Szakmáry Magda, aki haláláig hűségesen emlékezett régi Alma Materére és tanáira.

Legkedvesebb eseményeink közé tartozik Gödöllőn tett látogatásunk, melyen idén is részt vehettünk. Hálásan gondolunk barátaink vendégszeretetére, és nem felejtjük Fényi Ottó atya lelkesítő szavait!

Czima György öregdiák

A Nagyváradi Premontrei Öregdiákok Egyesületének beszámolója

Hálásan köszönjük a szíves fogadtatást és gondoskodást, amellyel cserkészeinket fogadtátok. Nagyon sajnáljuk, hogy Egyesületek részéről senkit sem üdvözölhattunk Váradon, sem az „Emléktábla” állítási ünnepségünkön, sem pedig a Szent Ágoston-ünnepen. Mi igazán nagy szeretettel várunk mindenkit!

A közelmúlt programjai közt volt a Varadinum ünnepségsorozat május 13-20 között, amely a Szent László körmenettel vette kezdetét. A mindennapos gazdag rendezvényeken az öregdiákok számosan képviseltették magukat. A könyvbemutatón két öregdiáktárs munkáját is bemutatták: *Csillik József*: István király Szent Jobbja és Szentjobb község története és *Réhon József*: Nem hét krajcár c. könyvét.

Váradi diákgyerekeink 9 pályaművel vettek részt a gödöllői Teleki Pál pályázaton. Egyrészt bibliográfiával, másrészt konzultációkkal segítettük őket. A gödöllői találkozón 17-en vettünk részt, s jóleső érzéssel tekintettük meg a Szent Norbert gimnázium izmosodását, lelki felüdülést merítve a többi öregdiákkal való baráti beszélgetésekből.

A rendház és a gimnázium visszaszolgáltatása ügyében az illetékes minisztériumokhoz memorandumot küldtünk, egyelőre még eredmény nélkül.

Június 29-én Pék Sándor, Budapesten frissen végzett teológus beöltözésén vettünk részt a premontrei templomban, aki a Bernard nevet vette fel.

Közel egy éves ügyintézés után, augusztus 18-án felavattuk az 1944. Október 12-én mártírhalált halt 12 népfelkelő emlékére készült „Emléktáblát” (egykori ének- és román-tanárunk, Boér Péter volt az egység tisztje) a Szent László templom falában, a két püspökség és a hivatalos szervek jelenlétében.

Augusztus 25-26-án Szent Ágoston-ünnepséget tartottunk az egykori gimnáziumunk dísztermében, valamint a templomban, majd megkoszorúztuk a kriptában Gerinczy Pál egykori prépost-prelátus úr sírját, születésének 95. évfordulóján.

Részt vettünk a ballagási ünnepségeken, évzárókon, különböző könyvjutalmakat adva iskolánként 7-7 diáknak. Az 50 éves érettségi találkozókon részt vevő egykori diákoknak aranydiplomákat osztottunk. Továbbra is havonként tartjuk találkozóinkat, amelyeken különböző meghívott vendégek (történészek, festőművészek, zenészek, színművészek) tartanak rövid műsort.

Meleg baráti üdvözlettel

Pásztai Ottó elnök

(A Nagyváradi Premontrei Öregdiákok Egyesületének címe: 3700 Oradea, str. A. Muresan nr. 3.)

Keszthelyről kaptunk levelet

A keszthelyi premontrei rendház 620 éves falain repedéseket fedeztünk fel, oka: az ősi falak süllyedése (noha a fundamentum „méteres”, a sarkoknál 1,5 m vastagságú kövekből áll). Viszont a négy épületszárnyal körülzárt négyzet alakú udvarra (kerengőre) lehulló csapadékvíz 620 éve áztatja, puhítja a talajt. A Műemlékvédelmi Hivatal addig nem enged csatornázni, míg a régészeti feltárást el nem végeztetjük, de pénzt nem ad rá! Rengeteg pályázattal próbálkoztunk, de lemaradtunk a határidőről.

Bánk Endre

Budafoki Öregdiákok hírei

A Szent Norbert-ünnepi szentmisét június 9-én Ullmann Péter gödöllői perjel atya celebrálta. Az öregdiákok és a gimnázium diákjai szép számban vettek részt az ünnepségen.

Rendszeresen tartanak összejöveteleket, kapcsolatban vannak a gimnázium diákjaival és tanáraival is.

Zsámbéki hírek

Zsámbék a magyar kereszténység egyik legmonumentálisabb és legszebb emlékét őrzi. Romjaiban is lenyűgöző, eleven és vitákat ösztönző a premontreiek XIII. századba épült, a török időköt átvészelő és a XVIII. Században földrengéstől megszaggatott, Keresztelő János nevét viselő prépostsági temploma. Hajdanán vagy harminc ilyen, székesegyháznyi méretű egyháza volt az országnak.

Bár már a török előtt megszakadt itt a premontrei jelenlét, s a pálosokat telepítették ide, immár egy évtizede, hogy Szent Norbert fiai ismét megtelepedtek a romtemplom alatt meghúzódó településen. Ma két premontrei szerzetes él itt, és a rend női ága is hamar megtalálta Zsámbékon saját közössége építésének és a helyi társadalom szolgálatának hatékony módját. Iskolát nyitottak, mégpedig a Kolping intézményekhez hasonló szakiskolát, hátrányos helyzetű gyermekek számára, akik más iskolatípában valami oknál fogva nem állnák meg helyüket. Felkészítik a fiatalokat szakácsnak, asztalosnak, kőművesnek, varrónőnek, dajkának stb.

A premontrei jelenlét a hetvenes években kezdődött. Egy titokban szentelt rendtag kántorként élt itt, ő alapozta meg a gazdag liturgikus életet. A rend szabadságának visszanyerése után ő, Ullmann Péter lett az újabb idők első zsámbéki premontrei plébánosa. 1997-ben váltotta fel az időközben gödöllői perjelle választott Ullmann Pétert a jelenlegi plébános, Holnapy Márton, aki valóban a rend holnapjának ígérete.

Kivonat az Új Ember 2001. május 13-i számában, Szerdahelyi Csongor aláírásával megjelent cikkből

Gödöllői hírek***A Gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnázium története (1924-1950).***

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittanár szakán szakdolgozatot készített egy hallgató, Török József egyetemi tanár témavezetésével. A dolgozat szakirodalmi hivatkozásában a Jászóvári Premontrei Kanonokrend Gödöllői Gimnáziumának évkönyveire, a Gödöllői Premontrei Öregdiákok Emlékkönyvére és Babó Elek: A Gödöllői Agrártudományi Egyetem főépületének története c. munkára hivatkozik.

Dr. Vámos János a 2001. év gödöllői díszpolgára.

A Szent István napi ünnepség gödöllői programja a képviselőtestület ünnepi ülésével kezdődött a Gödöllői Királyi Kastély dísztermében. Egyetlen napirendi pontja volt: a Gödöllő Város Díszpolgára cím adományozása. A képviselőtestület Vámos János főorvosnak ítélte oda a díszpolgári címet, a lakosság körében végzett fáradhatatlan, lelkiismeretes gyógyító, egészségügyi nevelő és szervező munkája, valamint kiemelkedő közéleti tevékenysége elismeréseként. Az ünnepségen Fényi Ottó ismertette Vámos János életútját, kiemelve, hogy 11 éves korától a premontrei gimnázium diákja volt, ma is aktívan részt vesz az Öregdiák Egyesület életében. Az ünnepséget énekek, szavalatok és zeneművek előadása emelte.

Halászné Várady Ildikó: Gödöllő irodalmi emlékei c. könyve.

Gödöllő nem csak történelmünkben és a magyar művészetben töltött be fontos szerepet: számos, a helyi jelentőségen túlmutató irodalmi vonatkozása is van. A címben olvasható könyv régi hiányt pótol. A forrásértékű munka az első, teljes feldolgozása Gödöllő irodalmának. A tanárnő 1955 óta kutatta az írók és költők gödöllői kötődéseit. A könyv megjelenése előtt, még 1999-ben a városi könyvtárban előadást tartott *Barangolás Gödöllőn az irodalomban* címmel. Akkor beszámolt arról, hogy a Remsey család minden tagja közel állt az irodalomhoz. A Hofhansian családból való Bor Ambrusról ismert író. Az írók mellett több pedagógus költőt említett. A könyv a premontrei gimnázium irodalmár diákjairól is szól.

Kivonat a Gödöllői Szolgálatban R.G. aláírással megjelent ismertetésekből

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK HÍREI

A tagsági névsor 23. sz. kiegészítése és változások
2001. április 1-jétől 2001. október 10-ig (lapzártáig).

• **Elhunytak:**

Probocskai Endre (1932. évf, megh. 2001.09.12, Budapest-Farkasrét), András Gusztáv (1933. évf, megh. 2000.06.04, Nagyvárád), Hajdú Ferenc (1938/A. évf, megh. 2001.08.03, Budapest), Tiszai Lóránt Elemér (1939. évf, megh. 2001.04, Budapest), Piukovics Iván (1940. évf, megh. 2001.05.29, Budapest), Kovács Menyhért (1943. évf, megh. 2001.04.16, Budapest), Miltényi Ferenc (1943. évf, megh. 2001.05.13, Budapest), Pfaff László (1951. évf, megh. 2001.05.17, Gödöllő).

Petényi János, a Fácán-sori kápolna tervezője (megh. 2001.05.19, Gödöllő), Deményi Özséb rendtag (megh. 2001.04.14, Gödöllő, premontrei parcella).

• **Változások bejelentése:**

A nyilvántartás és a postázás érdekében kérjük a címváltozás közlését (Egyesülettel és évfolyamfelelőssel). A diáktárs elhunytáról kérünk értesítést a hozzátartozóktól, hogy a temetésen búcsút vehessünk.

• **Tagdíj és befizetések:**

A 2001. évi tagdíj 500 Ft. A tagdíjat a többség már befizette. Az elmaradtak szíves figyelmét felhíva, kérjük ez év végéig a tagdíj rendezését. Akinek ez az összeg is sok, jelezze Egyesületünkkel, hogy tagdíjmentesként kezelhessük. Néhány tagtársunk - bizonyára elfelejtve - évek óta nem fizetett tagdíjat. A hátralékot is kérjük az egyesületi csekken (ne az alapítványi csekken) befizetni! Belföldi befizetés az Egyesület részére a Gödöllői OTP-nél kezelt **11742049-20260804** számlaszámra bármelyik OTP-pénztáránál. A befizetés így előnyösebb, mint a postahivatalokon keresztül, mert a Posta az Egyesület felé kezelési díjat számol fel, az OTP átutalás kezelési díjtól mentes! Külföldről valuta-átutalás az Egyesület nevére: kérjük külföldi öregdiák társainkat, hogy valutát MONEY ORDER INTERNATIONAL módon utalják át, vagy hazalátogatóval küldjék el, mivel a csekkebeváltás magas kezelési költség levonásával jár.

• **Belföldi befizetési utalványokat** (egyesületi, alapítványi célokra) az Egyesület küld az igénylőknek, hasonlóan jelentkezési lapot is. Az Alapítvány az alapítványi befizetésekről az év végén igazolást küld, mely összegek - az érvényes törvény szerint - leírhatók a személyi jövedelemadó alapból. Csekket mellékelünk.

• **Kérés:** Az Egyesület eddig tartalékolta pénzkeretei az újabb, visszaemlékezéseket tartalmazó könyv kiadásával megfogyatkoztak. Szeretnénk azonban éves terveinket megvalósítani, így a körlevelek kiadását és szétküldését, további anyagok gyűjtését, rászorulókat segélyezését, diákok jutalmazását. Mindehhez kérjük a további segítséget is – **köszönettel!**

• **Tagtoborzás:** Aki tud olyan diáktársunkról, aki még nem tagja az Egyesületnek, értesítse azokat öregdiák közösségünkéről és munkánkról. Címüket küldjék el az Egyesület vezetőségének, jelentkezési lapot adunk!

• **Köszönet:** Köszönetet mondunk a "Neusiedler" Szolnoki Papír Rt-nek, hogy ifj. Kurucz Andor közbenjárására egy paletta papírányagot ajándékozott Egyesületünk részére, a kiadványok nyomtatásához.

• **Visszaemlékezések:** az újabb könyvet a körlevéllel együtt küldtük az egyesületi tagoknak. Ha valaki nem kapta volna meg, kérjük jelezze. Várjuk folyamatosan az egyéni visszaemlékezéseket, mert szeretnénk ezeket is egy későbbi kiadványunkban vagy a körlevélben közreadni.

• **PRO MEMORIA:** Szent Norbert ünnepi találkozónkat 2002-ben június 8-án tartjuk Gödöllőn. Teleki Pál máriabesnyői temetőben lévő sírjánál 2002. április 1-jén (vagy akörül valamelyik napon) emlékeznek meg a cserkészek. 2002-es jubiláló évfolyamok: 1932, 1937, 1942, 1947, 1952. Találkozunk Gödöllőn!

Tavaszi körlevelünkben minderről részletes tájékoztatót adunk!

Címünk: Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesülete 2100 Gödöllő, Fácán sor 3. Tel: 28/430-879

Ügyintézés Gödöllőn: az Egyesület címén

Budapest: Dragsits Imre szervező titkár 1023 Bp, Árpád fejedelem u.46. Tel: 335-0017

Mayer László elnökségi tag 1085 Bp, Mária u. 56. Tel: 337-2550

Dr. Polcz Iván főtítkárné 1126 Budapest, Fodor u.25. Tel: 395-4703

**A Gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnáziumot és Tanulóit Segítő
Közhasznú Alapítvány tájékoztatója és köszönete**

A módosított 1996. évi CXXVI. törvényt alkalmazó adófizető állampolgárok egy csoportja úgy rendelkezett, hogy személyi jövedelemadójának egy százaléka a fent nevezett alapítványt illesse meg, rendelkezésük szerinti felhasználásra.

Köszönet és hála az adakozóknak, mert ezzel is segítik az Alapítványt a gimnázium tanulóinak támogatásában. Így nagyobb lehetőség nyílik a rossz szociális helyzetű diákok támogatására is.

Kérjük a kedves szülőket, az öregdiákokat, az adakozókat, hogy a jövőben is segítsék diákjainkat. Egyben tájékoztatjuk az Alapítvány csekkszámaira (11742049-20283609) csekken fizető adakozókat, hogy a befizetett összegről igazolást adunk, amellyel az Alapítványra befizetett összeg törvényileg meghatározott része az adóalapból leírható. A befizetéseknél kérjük feltüntetni az Alapítvány adószámát: **18672239-1-13**, valamint a befizető adóigazolványán szereplő „adóazonosító jele” megnevezésű tízjegyű számot. Csekklapot mellékelünk a körlevélhez.

A befizetett adó egy százalékaról rendelkező nyilatkozatban a kedvezményezett adószáma az előbb megadottal azonos: **18672239-1-13**. A kedvezményezett neve: **Gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnáziumot és Tanulóit Segítő Közhasznú Alapítvány**. Kérjük itt is feltüntetni a befizető adóigazolványán szereplő „adóazonosító jele” megnevezésű tízjegyű számot.

Köszönettel:

Dr. Tóth Zsiga István
az Alapítvány kuratóriumának elnöke

* * * * *

Babits Mihály

Karácsonyi ének

Miért fekszel jászolban, ég királya?
Visszasírsz az éhes barikákra.
Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt rídogálsz, állatok közt.

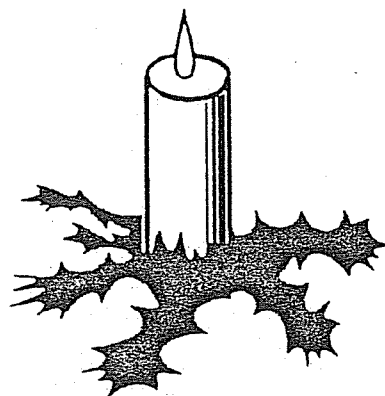
Bölcs bocik szájának langy fuvalma
jobb tán, mint csillag-úr szele volna?
Jobb talán a puha széna-alom,
mint a magas égi birodalom?

Istálló párája, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
kezed csak bús anyád melléért nyúlt...

Becsesnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
S nem vélted rossznak a zord életet:
te, kiről zengjük, hogy „megszületett”!

Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyűjts picit gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.

„Van az elevenek országa, meg a
holtak országa, s a híd a szeretet”
(Thornton Wilder)

SZERETETTEL KÍVÁNUNK MINDEN
ÖREGDIÁK-TÁRSUNKNAK
KEGYELEMTELJES, ÁLDOTT
KARÁCSONYI ÜNNEPEKET!